

paa et ret stort Arvebeløb, for at den enkelte Arvelod kan blive 200,000 Kr. Man skal mindst op paa 1 Million, og det forslaaer i Virkeligheden ikke. Selv den vil i dette Tilfælde blive delt i to Arvelodder, og saa vil ingen af dem medføre, at man faar nogen som helst Gavn af det Forslag, der er stillet af de ærede Socialdemokrater.

Det Forslag, der er stillet af det ærede Medlem for Københavns 4de Valgkreds (Birck), omtalte det ærede Medlem selv meget udførligt, og jeg skal ikke tilføje meget. Det ærede Medlem gjorde gældende, at Lovforslaget var bygget paa, at man skulde have de væsentligste Indtægter fra de smaa og mellemstore Formuer. Det er nu for det første relativt, hvad man vil kalde smaa og mellemstore Formuer, men efter det ærede Medlems Opfattelse, som den har faaet Udtryk i hans Forslag, regner han nok ret store Formuer for Melleformuer, og gør man det, maa det absolut staa en klart, at de Indtægter, man skal have ved Formueskatten, skal man have af de Formuer, han kalder Melleformuer. Forholdet er nemlig det, at man skal helt op til Arvelodder paa godt 400,000 Kr. for af den samme Arvelod at faa den samme Indtægt som efter Regeringens Forslag. I alle andre Tilfælde bliver det mindre, og jeg skulde tage meget fejl, om det i nogen Maade vil give mere end allerhøjest $\frac{2}{3}$ af den Indtægt, Regeringsforslaget vil give Statskassen. Det ærede Medlem er for øvrigt i sit Forslag meget radikalt, saa radikalt, at det for saa vidt ogsaa kunde glæde mig at se dette Forslag behandlet i det høje Landsting, thi han foreslaar endog en Arveskat af indtil 30 pCt. — i alt Fald paa Papiret; i Virkeligheden betyder det kun 25 pCt. i Klasse D. for den største Arvelod, han overhovedet har anført. Naar han er saa højt oppe, tyder det paa, at han har forset sig noget paa de store Formuer her i Landet. Det ærede Medlem er saa højt oppe, at man skal langt bort for at finde hans Mage, helt ned til Kanton Uri i Svejts, hvor man, som han selv beretter, er oppe paa en Arveskat af 75 pCt. af Arvelodder paa 750,000 Kr.; men hans Hjemmelsmand føjer da ogsaa til, at saa stor Arv er aldrig falden i Uri. Jeg er noget bange for, at dersom der skal administreres efter disse Regler om Arveskat, vil man skuffes. Skulde, naar vor nuværende højtærede Finansminister er gaaet til sine Forgængere, det ærede Medlem for Københavns 4de Valgkreds sidde paa hans Plads og administrere efter disse Regler om Arveskat, vil han, naar Aaret er omme,

og han skal se efter disse dejlige runde Tal paa $\frac{1}{4}$, $\frac{1}{2}$ og $\frac{3}{4}$ Million Kr., som skulde være komne ind i Statskassen fra Arvelodder paa indtil 3 Mill. Kr. og deromkring, næsten aldrig finde, at saadanne Beløb paa denne Maade ere gaaede ind i Statskassen (*Birck*: Hvorfor?). Fordi der er saa overordentlig faa af saadanne Arvelodder. Jeg tænker, det ærede Medlem vil ryste paa Hovedet, naar han erindrer, hvad han skrev i 1906, og sige: Slig Arv falder sjældent i Danmark (*Birck*: En saadan Arv er falden 3 Gange i Aar!). Det er vist overordentlig sjældent, at den falder saa ofte i samme Aar, og i alt Fald falder den saa ikke mere i en lang Aarrække.

Til det ærede Medlem skal jeg for øvrigt gøre ganske faa Bemærkninger. Jeg husker ikke, om han og det ærede Medlem for Københavns 3die Valgkreds (Alfred Christensen) ere Medforslagsstillere, men de ere i alt Fald enige om, at Forældre skulde sættes i samme Arveklasse som Børn. Man kan naturligvis strides om, hvad der er det rette. Efter den nu gældende Arvelov for Danmark svares der samme Afgift for Forældre som for Børn, „for beslægtede i op- og nedstigende Linie“ staar der, saa vidt jeg husker. Men sikkert er det i hvert Fald, at der ikke er samme Formuefællesskab mellem Børn og Forældre, naar der er Tale om Børnens Formue, som naar der er Tale om Forældrenes. Man betragter det som ganske naturligt, at den Formue, som en Fader og Moder sidde inde med, gaar i Arv til Børnene; men man betragter det ikke som lige saa naturligt, at den Formue, et Menneke har erhvervet sig ved eget Arbejde, naar han dør uden at have Livsarvinger, skal tilfalde hans Forældre. Jeg tror, man ser fejl paa dette Forhold, naar man foreslaar, at Regeringens Forslag paa dette Punkt skal fraviges. Man har i andre Lande set paa Forholdet paa samme Maade som Regeringsforslaget. I Norge f. Eks. beskatter man Arv, der tilfalder Forældre, højere end Arv, der tilfalder Børn. Jeg tror, det er rigtigt at komme ind paa det samme her.

Det ærede Medlem havde meget imod Bestemmelserne i § 5, som ogsaa det ærede Medlem for Københavns 3die Valgkreds omtalte. Der er jo her Tale om visse Formueovergange, der betragtes som Arvetilfælde, idet det hedder, at hvad der ved et Dødsfald tilfalder nogen i Henhold til en med vedkommende Person, medens han levede, afsluttet Overenskomst, eller